

CSALÁDUNK

A SZÉKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Ha ez a kápolna elpusztul, a város is bele fog pusztulni!

Részletek Bíró László püspök Remete-búcsún elhangzott szentbeszédéből

Főtisztelendő Plebános Atya, diakónus urak, kedves székszárdiak, földieim, akik itt születtünk, akik székszárdivá lettek, olyanokat is látok, akik hazajöttek, az újjáéledő Katolikus Olvasókörnek a világi elnöke – vagy többeket emlegethetnék! Látok ősi szek-

üldögélünk, imádkozgatunk. Ez a hosszú-hosszú családja – amit hallottunk (az evangéliumban [szerk]) – reményt akar ébreszteni bennünk. A rosszon keresztül éppúgy Isten terve valósult meg, mint a jón keresztül. Isten hűséges önmagához, hűséges az emberhez.

Testvéreim! Be lehet csapni kortársainkat, be lehet csapni önmagunkat. De tovább örökítjük mindazt, amit mondunk, teszünk és mulasztunk. Hogy így nézünk ki, sok-sok nemzedék mulasztása, megalkuvása, bűne van ott. Mehetünk ezen az ösvényen vagy inkább széles úton – ha bibliai nyelvet használok –, és dönthetünk más út mellett.

Ha ez a kápolna elpusztul, a város is bele fog pusztulni. Túlzó kijelentésnek tűnik ez, de azt gondolom, hogy igazat mondok mégis. Testvérek! Nem tömegekre van szükség, hanem tudatosan élő emberekre. Akik nem hagyják, hogy birkák legyenek, hanem akik emberek. Értelmet, akaratot használó döntésképes emberek.

II. János Pál pápa az mondta, hogy a mai nemzedéket a döntések elodázása jellemzi. Akik itt vagyunk, ez a nemzedék vagyunk? Aki a döntést újra meg újra elodázza? Vagy akik dönteni képesek vagyunk igaz értékek mellett? Az értékfelejtés százada vagyunk! Az értékrombolás százada vagyunk! Mehetünk a csordával, és járhatjuk tudatosan az utat nemzedékről nemzedékre. Jézus nemzetség táblája ilyen és olyan embereket sorol föl. A bűn világába lépett bele, de bűnt soha nem követett el...

Akinek születésnapját ünnepeljük – Mária. Ő a bűn nélküli ember, aki tudatos életre hív bennünket. Mert felelősök vagyunk mindazért – nemzedékről nemzedékre –, ami miattunk is fog történni. Gyermekeinkben, unokáinkban és tovább. Visszafele már nem sokat tudunk tenni. De az idő, amely előttünk áll, felelősség számunkra...

visontai

szárdiakat, és látok ismeretlen arcokat, akiknek éppúgy örülök, mint a régieknek...

Mi Kisboldogasszony titka? Mit üzen nekünk egy közel kétszázötven évvel ezelőtt Kisboldogasszonynak szentelt kápolna?...

A történelem hullámhegyek és hullámvölgyek egymásutánja. Jó és rossz váltják egymást. Most talán egy hullámvölgyben vagyunk. Az értékek elvesznek. Ahogy ez a kápolna romosan áll előttünk, úgy áll előttünk múltunk: romosan. Egy picikét talán úgy érezhetjük magunkat, hogy a múlt romjain

A rossz is az üdvtörténet kibontakozását szolgálta egészen a megváltásig. Ami rossz bennünket körülvesz, ez is tisztíthat bennünket. Hív bennünket a hűségre Istenhez, hisz ő most is hűséges hozzánk. Ő akkor is hűséges hozzánk, amikor úgy látszik, hogy a rossz diadalmaskodik a jó fölött; a hazugság az igazság fölött; a halál az élet fölött...

Jézus megörökölte azt, amit az ősök tettek: erényt és bűnt egyaránt. Mindnyájan génjeinkig menően hordozzuk őseink erényeit, bűneit. Nem közömbös, hogy ki mit ad tovább az elkövetkező nemzedéknek.

RÓMAI ÉLMÉNYEK A SZENTATYÁVAL

Mayer Mihály püspök úr 2002-ben három esztendőre Rómába küldött tanulmányaim folytatására. Itt több alkalommal is lehetőség nyílt találkozni a Szentatyával.

A Szent Városban hagyomány, hogy minden októberben a Szentatya együtt miséz a város egyetemistáival. Ezeket az alkalomokat a Szent Péter Bazilika mindig megtelít egyetemistákkal és a zsúfolásig megtelt templom ilyenkor olyan, mintha élővé válna: halk morajlások, beszélgetés hangja hallatszik mindenütt. Aztán a mise kezdete előtt néhány perccel mindenki elhallgat: várakozó csend váltja fel az eddigi morajlást. Mindenki a Szentatyát, II. János Pál pápát várja.

Hirtelen éljenzés, taps, üdvözlőgás váltja fel a feszült csendet: megérkezett a Szentatya. Amerre megy, mindenhol felállnak, mellé tolonganak, igyekeznek meglátni őt közelről vagy esetleg megérinteni. Mire a Szentatya odaér az oltárhoz, ismét csend lesz a Bazilikában, de ez már nem a várakozásé, hanem a figyelemé: a tömeg szinte együtt gondolkodik a Szentatyával. Minden mély, lelkesítő, buzdító mondatánál – az olasz ember mentalitása ez – hangos taps és éljenzés kíséri II. János Pál gondolatait. Mindazonáltal a Szentatya beszédei mindig mélyen érintettek: egyszerűen

megfogalmazottak voltak, a Szentírás alapulók, nem elvont gondolatokat tárt fel, hanem a maga szerénységével szinte újrafogalmazta a Bibliát, de tette ezt úgy, hogy az újdonság erejével hatott a további gondolkodásra készítetett.

A szentmise végén nagy élményt jelentett a Szentatya áldása. Szinte érezni lehetett, hogy ezek mögött az áldások mögött ott van nem csak egy szentéletű ember, de szinte Szent Péterig visszamenőleg az összes pápa áldása.

A másik alkalom, ahol lehetőség nyílt a II. János Pál pápával való találkozásra, azok az általános kihallgatások és a különféle ünnepi rendezvények voltak a VI. Pál teremben. Itt számomra talán a legemlékezetesebb esemény volt egyrészt az az imaöszejövetel, amikor az Európai Unióba

belépni készülő országokért imádkoztunk a Szentatyával; másrészt a pápai szolgálatának huszonötödik évfordulójára rendezett ünnepi est volt, ahol a szovjet hadsereg zenekara köszöntötte a Szentatyát. Ezeket az alkalomokat már erősen látszott, hogy a Szentatya egészségi állapota megromlott.

Az ünnepi rendezvényeken is fantasztikus hangulat uralkodott a teremben. Mikor megjelent a Szentatya vagy egy-egy mélyen szántó gondolatot osztott meg velünk – mindenki tapsolt,

éljenzett. Ő pedig nem intette le az embereket – hiszen tudta, hogy az ünnepelés fontos esemény az ember életében. Mégis éreztük, hogy II. János Pál pápa az éljenzésben nem feledkezett el sosem arról, hogy az elsősorban Istennek, s nem az ő személyének szól.

Érdekes volt, hogy ahogy a Szentatya betegsége egyre előrehaladottabb lett, annál többször tette félre beszédei előre megírt forgatókönyvét s beszélt személyesen, sokszor a saját élményeiről, megélt tapasztalatairól. Ilyenkor minden embert szinte személyesen szólított meg. Nem csoda, hogy mikor később kérdezik, hogy találkozta-e a Szentatyával Rómában, szinte mindenki azt mondja: igen, annak ellenére, hogy több, mint tízezer ember volt jelen egy-egy összejövetelen.

II. János Pál pápa elköltözött közülünk, de itt hagyott nekünk egy igen tekintélyes szellemi örökséget. Még ma is van mondanivalója számunkra. Mosolya, közvetlensége, mély gondolatai, tekintélye, a betegségben való helytállása mind mind követendő példa számunkra. Imádkozzunk boldoggá avatásáért!

CSIZMADIA ZOLTÁN • káplán

Családi pihenéssel egybekötött „lelki edzés” Sükösdön

Bizonyára sokan jártak közülünk iskolás éveik alatt a plébániára ifjúsági közösségbe. És sajnos sokan jártak úgy, ahogy én.

Az iskola befejeztével észre sem vesszük, és a közösség már el is tűnt az életünkben. Szerencsére nem nyomtalanul. Házasságkötésünk után néhány hozzánk hasonló korú házaspár érezte, hogy valami hiányzik. Hála a Jóistennek, volt köztük olyan, aki rájött, hogy mi az, és szervezkedni kezdett. Így történt – las-

san már öt éve –, hogy megszületett a mi kis családközösségünk. Akkor még csak öt házaspár keresett havi egy alkalmat a számukra leginkább megfelelő időpontban. Az öt házaspárból hamarosan öt család lett, hiszen a gyermekek egyre többen lettek, egyre nőttek, és egyre inkább igényelték egymás társaságát. A havi egy találkozásból havi egy kötött téma alkalom lett, hogy ne csak szórakozzunk együtt, de legyen lehetőség közös imádságra, komolyabb témákat érintő,

bensőséges beszélgetésekre is. Úgy gondolom, magától értetődő, hogy már nem ritkák a spontán együttlétek sem. Ezekbe már belefér a közös játék, a vacsora, a grillezés, sőt a közös nyaralás is.

Idén nyáron már harmadik alkalommal töltöttünk el közösen néhány napot Sükösdön, az egyházközségi házban. Ideális hely családok számára. A pihenést mint mindig, most is egy kis lelki gyakorlattal kötöttük össze. Az idei téma a Szentháromság volt. Az „előadásokat” Bacsmái Laci atya, Binszki Józsi atya és egy dusnoki nagycsaládos házaspár, Hunyadi László és felesége tartotta. Ez alatt

folytatás az 5. oldalon

A Remete Kápolna felújításával Kapcsolatos hírek:

Minden hónap első vasárnapján este ½ 6 kor a Közösségi házban a Remete Kápolnáért Alapítvány Kuratóriuma tart rendszeres beszámolót az Alapítvány munkájáról, a kápolna felújításának előremeneteléről és az Alapítvány vagyoni helyzetéről. A legutóbbi szeptember 4-i beszámoló alapján az alábbi tájékoztatást adjuk:

Augusztus 17-ig bezárólag az addigi 3.136.000,- Ft vagyonhoz 406.000,- Ft adomány és az SZJA 1%-okból 228.000,- Ft jött be. Így felújításra rendelkezésre álló összeg jelenleg: 3.791.000,- Ft.

A Paksi Atomerőmű Rt.-hoz küldött írásos kérelmünk és Szilvácsku István egyházközségi képviselőtársunk közbenjárásának köszönhetően az Atomerőmű vezérigazgatója az idei évre szak- és szerelőipari munkák végzésében ígért segítséget. Az ajánlat kihasználása érdekében felkérést adtunk a kápolna elektromos hálózatának (világítás, hangosítás és riasztó-háló-

zat) megtervezésére, majd ezt a munkát szeretnénk mielőbb elvégeztetni. A jövő év februárjára a vezérigazgató úr mintegy 2 millió forintos támogatást ígért meg, amit reményeink szerint teljesíteni is tudnak.

A téglajegyekből eddig több mint 1000 darab fogyott, ami mintegy 200.000,- Ft bevételt jelent. Reméljük, a későbbiekben még többet sikerül értékesíteni.

Folyamatban van a torony felújítási munkálatainak előkészítése (tervezés, anyagkalkuláció, boltozati megerősítési technológia kiválasztása, vállalkozói ajánlatkérések). A szükséges munkák elvégzésénél az egyszerű, takarékos megoldásokat keressük.

A következő beszámolót 2005. október 2-án vasárnap este ½ 6 kor tartjuk, ahová minden érdeklődőt és a Remetéért tenni akarót szeretettel várunk.

Juhász János

**A Remete Kápolnáért Alapítványt
támogatók listája 2005. július 1.–
augusztus 17. közötti időszakban**

Alsóvárosi Katolikus Közösség,
Szekszárd;

Bakó Ernő, Szekszárd;

Bakos László, Szekszárd;

Baráth Györgyné, Szekszárd;

Barticz Józsefné, Szekszárd;

Bátor Kálmánné, Szekszárd;

Berekai Józsefné

és Korsós Lajosné, Szekszárd;

Beréti Ambrusné, Szekszárd;

Böjthe Ambrus, Szekszárd;

Brandt Ferenc, Szekszárd;

Csuka Ferenc, Szekszárd;

Czegény Lászlóné, Szekszárd;

Czencz Imréné, Szekszárd;

Dr. Keserű Károlyné, Decs;

Dr. Missetics Gábor, Szekszárd;

Dr. Szegesdi Judit, Szekszárd;

Dr. Katona Klára, Szekszárd;

Dr. Kolombusz Lászlóné, Szekszárd;

Dr. Pálffy Gyula, Fót;

Dr. Vastag Oszkár, Szekszárd;

Dr. Vastag Oszkárné, Szekszárd;

Ember Ödönné, Szekszárd;

Eszterbauer János, Szekszárd;

Fehérvári Őrs, Szekszárd;

Fekete Judit, Szekszárd;

Fekete József, Szekszárd;

Fenyvesi József és neje, Szekszárd;

Fritz Andrásné, Szekszárd;

Gerse József, Szekszárd;

Grósz Józsefné, Szekszárd;

Gyimóthy Zsuzsa, Szekszárd;

Heilmann József, Szekszárd;

Heimann Erzsébet, Szekszárd;

Huber Ádámné, Szekszárd;

Huber Ferencné, Szekszárd;

Id. Ilberti Ferenc, Szekszárd;

Jánosi György, Szekszárd;

Kalcsu Károly, Szekszárd;

Kamarás Józsefné, Szekszárd;

Kántor Jánosné, Szekszárd;

Kellér Istvánné, Szászvár;

Klézli Jánosné, Szekszárd;

Koller József, Szekszárd;

Krammer József, Szekszárd;

Lovász Csaba, Szekszárd;

Major István, Szekszárd;

Major Szilvia, Szekszárd;

Marton Aladár, Szekszárd;

Mercz Mihályné, Szekszárd;

Nagy Ferenc, Budakeszi;

Nagy Ferenc, Szekszárd;

Nagy Ferencné, Szekszárd;

Neiner István, Szekszárd;

Név n. Szekszárd, Szociális Otthon;

Özv. Domokos Sándorné, Szekszárd;

Papp Andrásné, Szekszárd;

Papp Tivadarné;

Pásdy Gyuláné, Szekszárd;

Petrits Szilveszter István, Szekszárd;

Rell Rozália, Szekszárd;

Remete Bor Kft, Szekszárd;

Rózsa Zoltánék, Szekszárd;

Rühl Gizella, Szekszárd;

Sióvölgyi Istvánné, Szekszárd;

Sümei Erzsébet, Bata;

Sümei József, Bátaszék;

Szabó Jánosné, Ócsény;

Szabóné dr. Vöö Márta, Győr;

Szigetvári Ernő és neje, Szekszárd;

Szociális.Otthon lakói, Szekszárd

Kadarka u.

Szomaházi Márta, Szekszárd;

Szűcs Sándorné, Ócsény;

Takler István, Szekszárd;

Takler Pincészet, Szekszárd;

Theisz család, Szekszárd;

Tóth Borbála, Pécs;

Törökné Sik Ildikó, Szekszárd;

Varga Józsefné, Pécs;

Városi Bölcsőde dolgozói, Szekszárd;

Várszeginé Nagy Ágnes, Szekszárd;

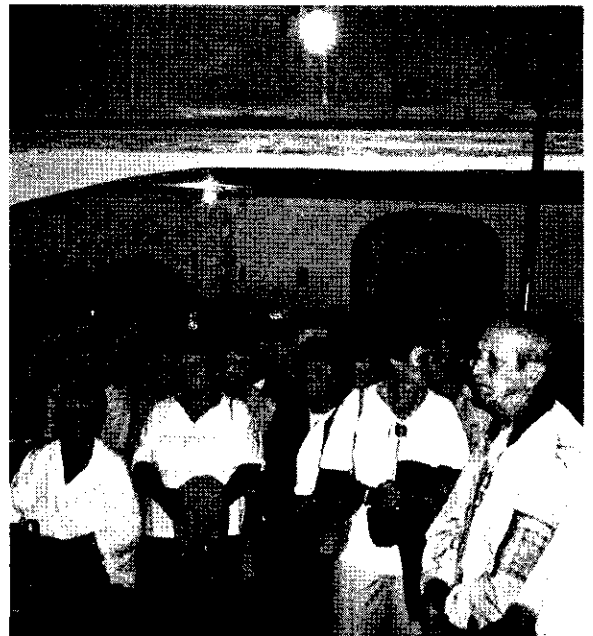
Wereckéiné Rajkai Piroska, Szekszárd

(Rózsafüzér társulat);

Werner Péterné, Szekszárd;

Wittmann István, Alsónána;

Zádor család, Szekszárd.

folytatás az 2. oldalról

az idő alatt két gyermekvigyázó gondoskodott arról, hogy minél inkább ott lehessünk lélekben is. Egy alkalommal a Hunyadi család igen kellemes délutáni programot is rendezett számunkra. Egy kis társasjáték után nagyot csónakáztunk a dusnoki csónakázó tavon, aztán a vendéglátóink az ottani közösségi házban néhány táncot is megtanítottak. A pár nap – bár pihenésnek indult – igen fárasztó volt, de ennek ellenére sikerült kikapcsolódnunk, lélekben felfrissülni,

így könnyebben tudjuk folytatni majd a „munkát”. Már ha munkának lehet nevezni azt a szolgálatot, amelyet Laci atya ránk bízott, amikor úgy látta, hogy ez a kis közösség a segítségére lehet.

Közel egy éve, hogy megkért bennünket, segítsünk egy kicsit azoknak a fiatal házásoknak egymásra találni, közösséggé formálódni, akiket a „jegyes tanfolyam” alatt megérintett valami, és házasságkötésük után érezték az együttléte hiányát. Az elmúlt évben nyolc ilyen házaspár volt.

Ők már – hozzánk hasonlóan – rendszeresen találkoznak, és elmondásuk szerint már néhány találkozó után érezték, hogy nagyon sokat kaptak egymástól.

Ezen a nyáron is igen sok pár esküdtött egymásnak örök hűséget a Jóisten előtt, így talán nem alaptalanul bízunk abban, hogy idén ősszel sem maradunk feladatok nélkül, és minél több pár tér vissza hozzánk.

Syl

Micsoda? Jézus mai is gyógyít? Igen. Jézus ma is gyógyít. Az elmúlt években sokszor megtapasztaltam Jézus gyógyító szeretetét. Egyik ilyen élményemet szeretném megosztani.

24 éves vagyok. A gimnáziumot Kecskeméten végeztem a piaristáknál. Amikor oda kerültem a kollégiumba, úgy gondoltam egy férfinak keménynek kell lennie és csak a gyengék sírnak (sok szobatársam volt ugyanis, aki nem egy éjszaka pityergett, amikor elkezdtek az iskolát). Ezt az elképzelésemet olyan jól meg is valósítottam, hogy képzelenné váltam arra, hogy egy jót sírjak. Néhány éve jöttem rá arra, hogy ez ostobaság, de ezzel e helyzet nem változott. Nem tudok sírni, pedig nagyon jó lenne néha bőmbölni egy nagyot.

Ugrok egy kicsit az időben. Sok jót hallottam már Medugorjéről, 2004 decemberében úgy gondoltam, nekem is ott a helyem.

Nagy várakozással és Isten felé intézett kéréshalmokkal keltem útra a plébániai zarándokbusszal augusztus 11-én este. Kissé megfáradva, az egész éjszakai buszút után értünk oda. A vacsora után némileg felfrissülve egyből rohantam a templomhoz az esti misére. 3 percnire laktunk a templomtól. Amikor elindultam, még csak csöpögött az eső, de elkezdett szakadni, és mire odaértem, jól eláztam. De nem foglalkoztam vele, majd megszáradok a templomban, gondoltam. Igen ám, de az nem jutott eszembe, hogy ez egy felkapott zarándokhely, és nem csak én vagyok az egyedüli, aki el akar jut-

ni aznap este misére. Mire odaértem a templom csurig volt emberrel, én már nem fértem be. Szaladgáltam a templom körül valami kis védelmet keresve az eső elől. Megláttam egy kb. 40 méter hosszú féltetőt, amely alatt több száz ember szorongott és beálltam a tömeg szélére. A lelkesedésem ettől le is lohadt. Ázok, fázok és még csak nem is vagyok benn a liturgián. Szép kis fogadtatás, Uram, ilyen fárasztó utazás után!

Körülnéztem, mi is ez a féltető, ami alatt állok. Kiderült, hogy itt gyónófülkék vannak sorban egymás mellett, kb. ötven, az emberek nagy része pedig gyónásra várt. A gyónatás sokféle nyelven folyt. Már napok óta szerettem volna gyónni, de gondoltam, Laci atyanál majd csak tudok valamikor, így nem is nagyon néztem, van-e magyarul is gyónatás, meg nem is annyira sürgős.

Telt múlt az idő, ment a mise, a nép mögöttem lassan fogyott. Kezdtém kiengesztelődni az Úrral, már nem voltam annyira bosszús az eső miatt. Gondoltam, megnézem, van-e magyarul is misét, ha már nem is tudok rendszeresen részt venni a szentmisén (noha ki volt hangosítva a szertartás, de horvát nyelven folyt a liturgia, körülöttem sokan duruzsoltak, a gyerekek sírtak, rohángásztak (nem ez a legidillibb helyzet a szentmise teljes átélésére), legalább könnyíték a lelkeket). Körüljártam, de nem volt magyar pap. Na, ennyit erről! Marad az ácsorgás a hidegben!

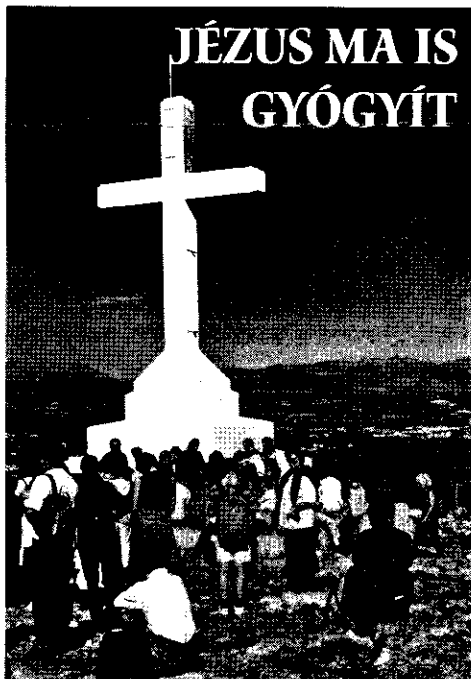
A Szentlélek azonban nem hagyott békén, úgy éreztem, mégis el kéne men-

ni gyónni. Na de Uram, itt nincs magyar pap! A hátam mögött Polski és Deutsch felirat volt. Uram, én már hét éve nyelvizsgáztam, azóta alig beszéltem németül! Gyónni pedig még sose gyóntam idegen nyelven! Teltek múltak a percek. Uram, nem gondold komolyan, hogy bemegyek ide???! 2 perc múlva bent voltam a fülkében. Azzal kezdtem, hogy nem gond-e, hogy nem tudok jól németül, mert akkor kimegyek. A lengyel atya azt mondta persze, hogy nem, Isten úgyis érti, a többi nem számít. A Szentlélek győzött, itt gyónni kell! Elnyökögtem a bűneimet, és az atya hosszasan beszélt. Szép lassan, érthetően. Egy dolog nagyon megragadott abból, amit mondott: az Isten az életem létező összes bűnét megbocsátja!!! Ezt persze eddig is tudtam, de ez most a szívembe hatolt. Örült jó érzés volt Isten irgalmát így megérezni, és nem csak tudni. Amikor kijöttem a fülkéből nagyon nagy öröm volt a szívemben. Ugyanakkor el is voltam érzékenyülve. Visszaálltam a tömegbe, és olyan történt, amire évek óta vártam és vágytam. Elkezdtek potyogni a könnyeim. Majd ez átváltott zokogásba. Egy csomó ember állt körülöttem, de nem érdekelt. Végre sírok. Végre sírok! És igenis, egy férfi is sírhat! Köszönöm Atyám, hála Neked Jézus, hogy végre sírok! Percekig sírtam. Nem is emlékszem, mikor sírtam utoljára. Nagyon jól esett.

A mise végétével kereszthódolat volt a templomban, ahova immár befértem. Énekek, rövid imák (immáron tolmács-csal) és csendek váltották egymást. És én többször, újra és újra elkezdtem pityeregni. Magamban dicsőítettem Istent, hogy újra tudok sírni. A megkeményedett szívemet Jézus gyógyította.

Hálát adok neked, Istenem, hogy gyógyítod a szívemet, hogy Jézus ma is él, az evangélium ma is élő valóság és Jézus ma is gyógyít, ugyanúgy, mint kétezer éve. Hálát adok neked, hogy a gyógyító szeretetteddel mindannyiunkat meg akarsz ma is ajándékozni!!

Takács Péter Szikra Közösség

AZ EGYHÁZKÖZSÉG HIRDEDTÉSEI

Szeptember

30. péntek, 20:00 Az idén eskettek első találkozója

Október

3. hétfő, 19:00 Karitásztó jótékonyági est a Művészetek Házában
 4. kedd, 19:00 Neokatekumen katekézis kezdete (minden kedden és pénteken)
 31. hétfő, 18:00 Bíró László püspök úr miséje az alsóvárosi elhunytakért, utána agapé a Közösségi Házban.

November

1. kedd, Mindenszentek ünnepén szentmisék: délelőtt 9 és este 18 órakor (halotti ájtatossággal)
 6. vasárnap, 15:00 Az őcsényi templombelső megáldása (Mayer Mihály megyéspüspök)
 7-14: Zarándoklat Szentföldre
 26. szombat, 14:00 Ádventi koszorúkészítés a 3-4. osztályos gyerekekkel a közösségi házban

December

10. szombat, lelkinap 9:00 a 3-4. osztályos gyerekeknek, 14:00: a középiskolás ifjúságnak
 19. hétfő, 16:00 karácsonyi műsor a katolikus iskolában
 24. szombat, 16:00 Szentmise karácsonyi pásztorjátékkal
 24. szombat, 24:00 éjféle mise
 26. hétfő, vasárnapi miserend, a 11 órás szentmisében a jubiláló házaspár megáldása Bíró László püspök úr által
 31. szombat, 18:00 Év végi hálaadó szentmise

Család–felajánlás a Szűzanyának

Szűzanyánk!

A Családunkat Neked adjuk!

- Védj meg, - irányíts, - minket!

Legyél Édesanyánk és Királynőnk!

Vezess be; Szeplőtelen Szíved mélyére, hogy ott; - menedéket és biztonságot; - vigasztalást és védelemet kapjunk!

Szűzanyánk, Neked szenteljük életünket!

- Fogadj el minket!
- Hallgatni akarunk szavaidra!
- Kérünk; - gondolkodj; lelki, - testi és anyagi jólétünkről!

Kérünk – Szeplőtelenül Fogantatott – Anyánk!
 Vidd a LEGSZENTEBB SZENTHÁROMSÁG trónja elé:
 - szeretetünket; odaadásunkat; - és hálánkat!

Amen

A Mária Kora című negyedéves folyóirat alapján, a Nagyszombati Érsekség engedélyével összeállította:

dr. Föglein János

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.
 Kereskedelmi forgalomba nem kerül.
 Felelős szerkesztő: Bacsmai László plébános
 Szerkesztő: Visontai László - visontai.laszlo@freemail.hu
 Munkatársak: Guld Noémi, Schubert Judit

Kedves Kismamák és Gyerekek!

A Katolikus Baba-mama klub októbertől újra várja régi és leendő tagjait minden héten kedden délelőtt 10-11.30-ig a plébánia hittantermében.

A fél éves programot figyeljétek a hirdetőtáblán és az újságosztalkán.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

BELVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2005 ÚRNAPJÁTÓL SZEPTEMBER VÉGÉIG

Megkereszteltek

Szabó Gergő
 Sajben Abigél Anna
 Gabi Glória
 Máté Gergő
 Hunyadi Panna Mária
 Vékony Adél Dóra
 Nádasdi Panni
 Kálmán Anna Emese
 Kálmán Zita Magdolna
 Tompai Vivien
 Smid Levente Balázs
 Orbán Norton Miklós
 Sebestyén Laura
 Sebestyén Adrienn
 Sebestyén Mirella
 Fekete Dzszenifer Teodóra
 Kluge Ida Berta
 Valentinyi Roberta
 Ulivieri Leonardo Pio Péter
 Váradai Marcell Benjamin
 Demkó Dominika Viktória
 Varga Bence
 Hajtöl Ádám Zétény
 Szabó Csongor
 Mechtl Marie
 Dávid Nóra

Megesküdtek

Lovas Tibor ○ Ranga Ivett
 Málnai Gábor ○ Banó Edina
 Takács Norbert ○ Simon Nikolettta
 Kálmán Tamás ○ Keller Mónika
 Calzoni Samuel ○ Benkő Júlia Ildikó
 Reihardt László ○ Pelcz Katalin
 Lázár Csaba ○ Becker Szilvia
 Russell Clews ○ Halmosi Katalin
 Hencsik Gábor ○ Bódis Katalin
 Dulai Szabolcs ○ Balogh Ildikó
 Wolf Sándor ○ Turóczy Erika
 Szászy Árpád ○ Kiss Szilvia
 Nagy Zsolt ○ Nyirati Henrietta
 Hauszknacht Ferenc ○ Vendég Edit
 Meixner Gábor ○ Horváth Éva
 Tóth István ○ Molnár Krisztina
 Pakulár Károly ○ Tusa Andrea
 Metzger István ○ Bójás Zsuzsanna
 Dunai Tamás ○ Fodor Csilla
 Deme Zsolt ○ Peresztegi Csilla
 Varga Mihály ○ Belovicz Melinda
 Forray Zsolt ○ Kovács Márta
 Főfai Tibor ○ Rapp Mariann
 Ádám Tibor ○ Kapási Edit
 dr. Baksai Ferenc ○ Szabó Szilvia
 Lőrincz Tamás ○ Fejes Tímea
 Borbás Gábor ○ Farkas Kornélia
 Kapási Tamás ○ Dárdai Andrea

Meghaltak

Lázár Józsefné
 Barka György
 Handa Istvánné
 Munk Józsefné
 Babai Mátyás
 Fuzks Istvánné
 Mutschenbacher Lajosné
 Bánhid Gyula
 Müller György
 dr. Balogh Istvánné
 Nagy Ferenc
 Gyarmati Renátó
 Ulbert Zoltánné
 Toppercz Pálné
 Prejmajer János
 Tóth Boldizsár
 Nyigrényi Józsefné
 Nagy Gáborné
 Rajkai Lajosné
 Teffner Jánosné
 Takács Istvánné
 Fray Ferencné
 Priebenszky Sarolta
 Kovács Mihály
 Falussy Lajosné
 Szűcs Györgyné
 Nagy Aranka
 Balogh Istvánné

AZ ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPTÓL AZ ÉVKÖZI 25. VASÁRNAPJÁIG

Megkereszteltek:

Farkas Roland Márkó
 Föglein Liza Kató
 Szőr Eszter
 Teszárek Péter
 Szűcs Vanda Adrienn
 Pálkás Máté
 Horváth Máté
 Hilbert Boglárka
 Pulai Endre
 Brautigam Barna Balázs
 Zemán Éva
 Antall Gergő
 Sára Boglárka
 Dobowrov Viktória
 Orbán Krisztina

Horváth Cintia Dominika
 Horváth Dorina
 Horváth Nikolettta
 Horváth Tibor

Megesküdtek

Fekete Mihály ○ Böröcz Virág
 Léránt Ferenc ○ Madár Friderika
 Diab Khaled ○ Dr. Hohmann Zsuzsa

Meghaltak

Szabó Imre
 Vincze Józsefné
 Klem Márton